

מאורות אל העבר

ג | May

תשתו הרבה מים

ליל ג' שבט תשנ"א (18.1.1991) היה אחד הלילות הדרמטיים בתולדות מדינת ישראל. אזעקות עולות ויורדות שהחרידו את תושבי המדינה בשעה שתיים לפנות בוקר, ושידור סיסמת "נחש צפע" בתחנות הרדיו, הבהילו מיליוני תושבים אל חדרים אטומים שהוכנו מראש. חודשים קודם לכן חששה ישראל ממתקפת טילים כימיים שישוגרו מעירק כחלק מהמערכה שהתנהלה בינה לבין ארצות הברית באותם ימים, ומסכות גאז חולקו לכלל האוכלוסייה. את הציבור ששמע את רעשי פגיעות הטילים (שלא נשאו ראש נפץ כימי) בתל אביב וחיפה, הדריכו באותו לילה שדרנים, שניסו להרגיע ש"מדובר ברעמים", ודובר צה"ל שהמליץ על שתיית מים. בפועל, נורו במהלך מלחמת המפרץ שלושים ותשעה טילי סקאד עיראקיים על ישראל, שגרמו לנזק רב, אך בניסי ניסים הסתיימו כמעט ללא נפגעים באופן ישיר. לבקשת ארצות הברית לא הגיבה ישראל בעצמה למתקפה, והניחה לכוחות הקואליציה בהנהגת האמריקאים לפגוע במשטרו של הרודן העיראקי סאדאם חוסיין. השאלה האם החלטה זו הייתה נכונה, או שהיא פגעה ביכולת ההרתעה הישראלית שנויה במחלוקת עד היום.

